

skih mezd in splošne druginje. Po zaslišanju kmetijskih strokovnjakov in upoštevajoč zahteve konzumentov se je sklenilo določiti nakupno ceno za seno največ K 30— postavljeno k trgovcu, za škopno slamo K 19— in navadno slamo K 17— meterski stot. Cena je torej ostala ista kakor leta 1918. Ta nakupna cena je za organizirane trgovce obvezna in ostane v veljavi do javnega preklica.

Državna posredovalnica za delo podružnica za Ptuj in okolico. V tednu od 27. julija do 2. avgusta 1919 je iskalo dela 45 moških in 25 ženskih delavnih moči. Delodajalci so iskali 26 moških in 4 ženske delavne moči. Posredovanj se je izvršilo 27. Od 1. januarja do 2. avgusta 1919 je iskalo dela 578 delavnih moči. Delodajalci so pa iskali 466 delavcev in delavk. Posredovanj se je izvršilo v tem času 241. Delo iščejo: 1 oskrbnik, poljski delavci in vrtnarji, (40) kamnoseki, opekarji, steklarji, (7) kovači, ključavničarji, mehaniki, strojniki, (24) mizarji, bicarji, kolarji, (16) usnarji, vrvarji, predilničarji, (4) krojači, šivilje, čevljarji, (30) peki, slaščičarji, mesarji, mlinarji, natakarji, (40) zidarji, tesarji, (8) fotografi, laboranti, (3) knjigovodje, pis. moči in trg. pomočniki, (17) kočijaži, dninarji, služkinje itd. V delo pa sprejme posredovalnica: poljske pristavnike in delavce, mizarje, kolarje, strugarje, pletarje, čevljarje, strojne ključavničarje, strojnike, služkinje itd.

„Narodni Listy“ pišejo o izvozu iz Jugoslavije sledeče:

Pri izvozu iz Jugoslavije so poljski pridelki največje važnosti, ker se industrija vsled neugodnih bivših političnih razmer in deloma tudi krajevnih nedostatkov ni mogla razviti. Glavni predmeti izvoza so živina in vino. Glasom statistike iz leta 1910 je imela Jugoslavija izvezeti Novo Srbijo in Črno goro 1.460.000 konj, mul in oslov; 5.500.000 rogate živine; 4.850.000 svinj; 9.780.000 ovc; 2.450.000 koz in je bila glede izvoza takoj tik za severnimi državami (Dansko, Švedsko, Norveško, Rusko in deloma Rumunsko). Vsled svetovne vojske je živinoreja silno trpela, posebno dežele, kjer je divjala vojska kot v Srbiji, Bosni, Dalmaciji in Istri. S tem je trpel tudi izvoz v tujino. Pri razumnem gospodarstvu (treba je na nekaj let omejiti izvoz) se razmere nerazumno izboljšajo. Namreč ravno sedaj, ko je treba vsled navedenih razmer živinorejo deloma popolnoma na novo upeljvati, je najlepša priložnost živinorejo znacijonalizirati, namreč zagotoviti za vso bodočnost le rejo zlahčnih plemen. Najboljše bi bilo, če država sama vzame v roko, ter v početku pokliče v Jugoslavijo naše (namreč iz Češče) uradnike, ki bi se te naloge gotovo z veseljem poprijeli ter pokazali slovansko

delala sitnob. Ob tej uri se hodijo deklice kopat. Idi za mojo kočo, tam zagledaš od daleč ribnik; blizu brega se skrij v gošči in počakaj. Pazi, kam si položi Krasa obleko in kadar bo v vodi, približaj se tiho in ji urno odnesi oblečila. Ko jih bo iskala, ne dajaj jih brez nagrade. Sedaj veš, kaj imaš storiti, idi torej.“

Milostin je storil po nasvetu dobre babice. Zares je videl za hišico širok ribnik, okoli katerega je rastlo gosto vrbje krog in krog. Prišel je do brega in se skril v gošči. Kmalu je slišal šepet in govor deklet. Privzdignil je glavo, da bi videl, kam si polaga najlepša izmed njih obleko. Videl je in se takoj zopet skril, da bi ga ne videle. Deklice so se izkopale in se šle oblačit. Drdra in Treperenda sta našli obleko, Krasa pa je iskala in iskala, a ni je bilo.

„Nekdo se je s teboj ponorčeval, morebiti ti jo je skril povodni mož. Pa midve te ne bodeve čakali, išči si sama.“ To sta rekli in odšli.

Krasa je hodila od grma do grma, kar je nekaj zašumotalo, in kakor strela je bila v vodi. Sedaj je stopil Milostin iz gošče. Začudila se je, odkod ta čeden mladenič prihaja in kje je vzela njeno obleko, ki jo je nesel v roki. „Poslušaj, mladenič, to je moja obleka, prosim te, daj mi jo!“ je zlaklicala Krasa.

„Rad ti jo dam,“ je odgovoril Milostin, „toda kaj mi za njo daš? Zastonj je ne dam.“

„Nimam ničesar drugega, ko to vrvice biserov“ je rekla Krasa in pokazala na beli vrat. „Teh pa ne dam, ker so mi najdražji spomin.“

„Od koga jih imaš, da so ti tako dragi?“

„Petnajst let je tega, ko so me našli sedanji starši po neki viharni noči med raznovrstnim orodjem, ki so

vzajemnost tudi na gospodarskem polju. Izvoz iz Jugoslavije je bil že pred vojsko jako razvit, ter je iznašal po statistiki iz leta 1910 okoli K 220.190.647 letno. Celó še danes, kljub vsem izgubam v vojski je živinoreja v Jugoslaviji mnogo na boljsem nego pri nas (Češko), kjer je pomanjkanje svinj tako, da smo na več let navezani na izvoz iz tujih dežel. Iz Jugoslavije bito bilo najložje ker je najbližje.

Glede vinoreje je Jugoslavija na četrtem mestu v Evropi (Italija, Francija, Španško, Jugoslavija). Leta 1910 se je pridelalo približno 3.330.000 hl vina, v ceni K 147.000.000, čeravno je bila na večih krajih slaba letina. Čeravno se mnogo vina vporabi doma, se izvažata letno vendar še 1.600.000 hl toraj četrtnina vseh pridelkov v ceni K 48.000.000 (to pred vojsko!) Ta svota se more še znatno zvišati, kakor hitro se vpelje v Jugoslaviji smotrena vinoreja. Tudi je pričakovati, da se z emancipacijo to je z izobrazbo ljudstva omeji uporaba alkohola, da se toraj izvoz poveča. Dalje je nada, da se pomnoži tudi izvoz rakije (žganja), vinske kisline, jesiha in grozdja, kar se je dozdaj večinoma doma uporabilo, kakor hitro se s pravilnim gospodarjenjem množina in kakovost pridelkov izboljša. Zdi se, da imajo naši bratje na jugu mnogo več povoda biti ponosni na valuto svojega denarja nego mi z našo „zemljo industrijalcev.“ — Tako mislijo o nas Čehi, najkulturnejši in najbogatejši slovanski narod! Toraj nimamo povoda pobešati glav!

Dopisi.

Ne pozabite, da se vrši 7. septembra t. l. velika proslava 50-letnice Narodne Čitalnice v Ptujju in velika Sokolska slavnost. V teh dneh se razpošilja nebroj lepakov po vseh jugoslovanskih pokrajinah. Posetila nas bodo narodna društva, zastopniki občin, malih in velikih. Prispeli bodo predvsem Sokoli in Sokolice. V Ptujju se vrše velike priprave, da se cenj. gostom oskrbi stanovanja in drugo. Cela prirediteljev se bo vršila v velikem slogu. Ptujski okraj sam je že oživel v zanimanju za to prirediteljev, v taki meri, da bo zbran gotovo celi okraj. Prireditelji skrbijo za to, da to ne bode samo vseslovenska, ampak splošna jugoslovanska prirediteljev. Vsa društva in posamezniki, torej dne 6. in 7. septembra v Ptujju!

Uradne ure v ptujskih uradih. Prebivalstvo spodnjih krajev se pritožuje, da izgubi mnogo časa z nepotrebnim čakanjem. Kdor ne opravi do 10. ure, mora ostati cel dan v Ptujju, čakati na nočni vlak in pride še le po polnoči domu, bil pa bi lahko pred poldne-

ga vrgli valovi z razbite ladje na breg. V takih plencah sem bila in te bisere sem imela na vratu, ki so mi vsled tega edini in najdražji spomin.“

„Ali mi jih niti potem ne daš, če ti povem, da me je tvoja babica poslala sem?“

„Moja dobra babica? Kdo si ti?“

In glej, ko ji je Milostin vse povedal, je snela bisere z vratu in mu jih podala. On pa je nato potegnil s svojega vrata zlato nit s prstanom in jo dal Krasi, ki si jo je obesila namesto biserov. Milostin se je sedaj poslovil in odšel v kočo. Vesel je stopil v hišico.

„No kako si opravil?“ je vprašala babica.

„Dobro, babica, dobro“ je odvrnil Milostin in pokazal bisere.

„Srečen dečko si; sedaj lahko greš pogumno v grad, kajti Krasa bo tvoja varuhinja. Če bosta potrebna v čem moje pomoči, vesta, kje sem.“

Jedva je izgovorila, sta prišli starejši hčeri po Milostina in ga odvedli v grad. Zlata in srebra tukaj ni bilo kakor v očetovskem gradu; s črnim mramorom je bilo vse obloženo in namesto služabništva je stalo tupatam nekoliko debeloglavih možičkov. Naproti jim je prišla stara, upognjena, grda žena, za njo pa je prihitela Krasa, ki je Milostinu z očesom mignila, naj bo priljuden. Urno je izjasnil lice, pristopil k babi in jo pozdravil.

Ona ga je premerila od pet do glave in rekla: „Lepo ubogaj in ne bode se ti tukaj slabo godilo. Kadar si počiješ, dam ti delo.“

Baba je nato zopet odšla. Spremljal jo je velik črn maček. Tesno je bilo našemu Milostinu v tem temnem gradu; spomnil se je svoje dobre matere in ljubeznivega očeta in solze so mupadale po licih kakor grahova zrna.

tom doma, že bi uradniki začeli uradovati točno ob 8. uri in najprej odpravili tiste, ki se hočejo odpeljati z vlakom.

Slovenski napisi v Ptujju so v splošnem lepi in pravilni. Opozoriti pa moramo na napake: Zaloga pive, oddajilnica živil, sterkanje perila itd. Pravilno je: Zaloga piva, oddajalnica živil, skrobljenje perila. Kdor ne ve pravega izraza, naj vpraša na mestnem uradu!

Ptujski socijalni demokratje prirede prihodnjo nedeljo javni shod v Ptujju. Opozorjamo vse naše kroge, da se istega v kolikor mogoče velikem številu udeleže.

Ožbaldov sejem v Ptujju je dosegel obraz, kakor so ga imeli pred vojno. Pri vходу je nastala taka gnječa, da so oblastveni organi komaj vršili svojo službo. Le disciplini in uvidnosti nekaterih kmetov se je zahvaliti, da se ni pripetila kaka nesreča. Prignanih je bio 846 komadov goveje živine, 138 konj in zrebet. Kupčija je bila sredna, nakupovalo se je največ za pleme. Voli in biki po 7 K 50 v do 9 K, krava od 7 do 8 K, telice po 6 K. Prodalo se je žez 200 komadov. Prodalo bi se še mnogo več, ko bi ne učinkovala kontrola proste trgovine, ki jemlje možnost verižnikom in prekupcem ter Mariborčanom, da tirajo nepotrebno cene kvišku. Seveda se je vedlo liberalno napram kmetom posestnikom, ki si nabavljajo delavno živino.

Občevanje strank v javnih uradih. Smo v moderni demokratični državi. Birokratizma je konec in danes smo vsi prepričani, da uradi strankam služijo in ne narobe. To pa ni umevati tako, da smejo stranke samolastno vladariti, če stopijo v uradne prostore, ampak tudi same skrbeti za to, da je red. Prigodilo se mi je, da pride stranka (bila je to slovenska dama) v mojo uradno sobo, ne da bi potrkala poprej na vrata in čakala, da se ji dovoli vstop. Ker sem imel opraviti ravno kar z drugo stranko, moral sem novo stranko prositi, da zapusti sobo, dokler prva stranka ne odide. To je dotična dama smatrala kot žalitev ter sploh odšla in mi najbrž zamerila moje pač pravilno postopanje. Je v interesu uradov in strank samih, da se tu razumemo.

Pragersko. V nedeljo so zasegli tuk. mesarju in gostilničarju L. množico svinj, ki jih je pravkar kupil od ljubljanskega svinjetrčca P. in jih hotel za dober dobiček naprej prodati mariborskemu bogatašu Wögererju. Svinje je oblast na mestu prodala domačinom.

Razglas. Vsled odredbe ministrskega sveta v Beogradu št. 1641 in odloka generalne direkcije carine z dne 17. julija 1919, št. 8467 se mora na ozemlju kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev pobirati od vsake igre kvart brez razlikovanja pri uvozu poleg carine tudi žigovina (kolkovna pristojbina) v znesku pet dinarjev v srebru. To žigovino je plačati tudi od vseh kvart, ki so tačas že na ozemlju

Krasa je uganila, kaj ga tišči, in pustila ga je, da se je izjokal, potem pa je pristopila k njemu z besedami: „Vidiš, ljubi Milostine, hudo se ti zdi med nami; a bodi vesel, pozabi na vse, saj so tudi tukaj dobri ljudje in jaz bom skrbela zate, kolikor bo mogoče.“

Milostin si je dal dopovedati in za dva dni so vsi v gradu veselega in prijaznega mladeniča radi imeli. Krasa mu je pomagala pri delu in ga zabavala v praznih urah, da niti ni opazil, kako so potekali dnevi, mesci in celo leta. Sedaj šele je Kraso veselilo, da je poznala črnoknjižno umetnost, v kateri jo je babica izučila, ker je lahko kraljeviču kratila čas. Dobro je vedela, da starka nima z Milostinom dobrih namenov, zato je šla nekega dne k babici in jo vprašala, kaj nameravajo z kraljevičem.

„Ljuba moja, nič dobrega, povem ti, toda molči o tem. Saj veš, kako je tvoja krušna mati, hudobna, skopa in zlata željna. Dolgo je tuhtala, kako bi napravila, da bi ušla smrti. Nazadnje je zvedela s pomočjo močnih duhov, da su mora polastiti nedolžnega dvajsetletnega mladeniča, a ta mora biti kraljevskega rodu. Temu mora nalagati tri dni težko delo. Če ga dovrši, izgubi ona vso oblast in pravico nad njim; če pa dela ne zmore, ima ona trejto noč o polnoči nabrati devetero cvetic in jih skuhati, mladeniča ubiti in njegovo kri pomešati z cveticami, da si skuha pijačo nesmrtnosti. Milostina čaka ta usoda, toda midve morave poskrbeti, da bo prišlo drugače. Ti edina ga lahko rešiš.“

„Oh, kako rada bi storila vse, če bi le vedela kako.“

„Počakaj, — kadar bo čas.“

Milostinu se ni niti sanjalo, kaj namerava stara

kraljestva ali ki se proizvajajo na tem ozemlju. Vsled tega se odredi, da se morajo do 31. avgusta t. l. vse cele, zaprte in še neporabljene igre, ki se nahajajo pri raznih prodajalcih igralnih kart, kakor tudi v gostilnah ali kavarnah, če tudi se je kolek v prejšnji izmeri (30 v, 60 v in 1 K 20 v) že plačal, naknadno predložiti davčnemu uradu za mesto Ljubljana kot odkolkovalnemu uradu v svrhu še enkratnega odkolkovanja in da se plača od vseh teh iger na novo določena kolkovina, vračunši kolek, ki se je za vsako igro že vplačal. Vse igre, ki niso vnovič odkolkovane od davčnega urada za mesto Ljubljana v dokaz, da se je od njih plačala na novo določena žigovina, se smatrajo nekolkovanim in zadenejo obrtnike, ki imajo take karte na prodaj ali v shrambi in kavarnarje, v katerih lokalih se igra s takimi kartami, postavne posledice, določene v zakonu z dne 15. aprila 1861, št. 43 drž. zak.

Zveza kmetske podružnice v političnem okraju ljutomerskem priredi v nedeljo, dne 10. avgusta ob 9. uri v gostilni Kosi pri Sv. Križu že napovedani shod delegatov, odbornikov in poverjenikov včlanjenih 7 kmet. podružnic. Na dnevnem redu je poleg drugega izvolitev odborovega načelstva in „Zavezine“ gospodarske zadruge. K udeležbi so povabljeni vsi interesentje. Franjo Cvetko t. č. načelnik.

Odplaval in utonil. V noči dne 6. julija je odplaval in utonil mlin posestnice Lize Tement v Zabovcih vsled močnega viharja, ki je verigo, s katero je bil pripet, odtrgal. V mlinu je bilo 4500 kg različnega žita spravljeno. Škoda se ceni na mlinu samem okrog 30.000 K. Zavarovana je bila Liza Tement le proti požaru za 2000 K.

Rogaška Slatina. V nedeljo dne 10. avgusta prirede jugoslovanski akademiki veliko veselico in cvetlični dan v prid jugoslovanskih akademskih menz. Spored je zelo pester in bogat in bode za obilo neprisiljene zabave preskrbljeno v najvišji meri. Plesa želni bodo našli dovolj prilike na plesišču, ki bode istotako na prostem. Svira tukajšnji orkester mariborske vojaške godbe pod znanim izbornim vodstvom kapelnika g. Ferdo Herzoga. Za okrepčila bodo skrbeli buffet, kojih vodstvo so prevzele požrtvovalne narodne dame. Pokroviteljstvo je prevzela iz prijaznosti ga. Arko-va. Pričakujemo, da prihitite ta dan v naše krasno zdravilišče iz bližnje in daljše okolice vsi, ki hočete doživeti par veselih uric v prijetni domači zabavi. Med tukajšnjimi gosti, brati Srbi in Hrvati vlada že sedaj veliko zanimanje za to prireditev. Predpriprave so v polnem teku in v tem nas g. ravnatelj Herg vsestransko podpira Odbor.

čarovnica z njim. Priljudno se je vedel, dasi mu je bilo v gradu vse zoprno razen Krase. Leta pa so pretekla tako naglo, da so mu manjkali samo trije dnevi do dvajsetega leta. Prišla je torej doba, ki jo je Krasa z grozo pričakovala. Šla je k babici, da bi povprašala za svet.

„Izpreni se nocoj v miš in zlezi pod pestunjino posteljo, tam boš slišala, kaj bo.“ Krasa je storila tako.

„Kako delo pa naj naložim jutri Milostinu?“ je vprašala starka svojega moža ter pristavila po kratkem razmišljanju: „Nad drva ga pošljem.“

Miš se je izkradla iz sobe in pohitela k Milostinu. „Jutri te pošlje stara v gozd, nič se ne boj, jaz ti pridem pomagat.“

Ko je zaran Milostin vstal, je prišla čarodejka in rekla: Sedaj pojdeš z menoj v gozd, tam ti pokažem delo.“ Dala mu je leseno sekuro, žago in motiko in Milostin je šel za njo. Prišedši za grad se je baba ustavila in pravila: „Kakor daleč vidiš tukaj gozd, tako daleč ga moraš do večera posekati, nacepiti drva in zložiti v sežnje; gorje ti, če ne bo delo opravljeno!“ Milostin je stal kakor okamenel, starka pa se nanj niti ni ozrla in je urno odšla. Kaj naj si počne z lesenim orodjem? Sedel je torej na travo in čakal Kraso.

Ko je solnce najvišje stalo, je priletela bela golobčica in sedla k njemu. „Ostani tukaj,“ je pravila, „jaz bom vse uredila.“

Za minuto se je jelo stoletno drevje podirati, nevidne roke so sekale, žagale, cepile in zlagale v sežnje. Preden se je Mitostin naobedoval, je bilo vse v rednin, golobica je zopet odletela. Čudila se je starka, ko je prišla zvečer gledat, a rekla ni nič. Doma je vpraševala, kdo je bil pri Milostinu, pa nihče ni o ničem vedel.

Zvečer je letela iz koč v grad mala mušica a naravnost v spalnico stare čaravnice.

(Nadaljevanje sledi.)

Izprememba imena trga Središče. Kdo ne pozna, če ne direktno, pa vsaj imenoma tega zavednega trga ob prejšnji madžarsko-hrvaški meji. Dobil pa je v naši Jugoslaviji sodruga v Murskem Središču, ki je spadalo prej pod ogrsko kraljevino, danes pa spada tudi naši trojedini državi. Da se ne bi godile pomote, spremenilo je naše Središče svoje ime, oziroma ga natančneje označilo na ta način, da se imenuje od sedaj naprej „Središče ob Dravi“ in s tem razlikuje od Murskega Središča. Opozarjamo na to spremembo našo občinstvo, da v bodoče govori in piše „Središče ob Dravi.“

Novi zdravnik se je naselil v Ormožu in prevzel tamkajšnjo bolnišnico. Je to dr. Anton Hrovat, katerega toplo priporočamo vsemu občinstvu, ker ga poznamo, kot vestnega in marljivega zdravnika. Za privatne stranke ordinira v bolniški vili.

Ptujska gora. Prireditev. V nedeljo dne 3. avgusta popoldne priredilo je Bralno društvo Gorčanom lepo uspelo prireditev z igro in petjem. Šolska soba, kjer se je prireditev vršila, je bila natlačeno polna in veliko premajhna za vse poslušalce. Domači mešani zbor pod vodstvom organista je lepo ubrano zapel pesmi: „Sem deklica mlada“, „Bodi zdrava domovina“, „Ko približa se pomlad“ in „Slovenska zemlja“, ter zelo pohvalo. Le žal, da so bili moški glasovi prešibki in niso prišli do veljave, vsled česar je manjkala obojestranska spopolnitev glasov. Želeti je, da se v vsaki občini, ja celo v vsaki vasi nekdo pobriga za petje, naša mlada dekleta in fante zbere v pevski zbor, ter jih priuči ubranega petja domačih narodnih pesmi. Umetne pesmi prepustimo raje šolanim velikim zborom, sezimo pa po lepih domačih in koroških narodnih pesmih, katere ljudstvo samo rado poje in tem raje posluša. Narodne pesmi, posebno pa koroške gredo vsakemu človeku do srca, ker ga vežejo z domačo grudo in so prav lahko priučiti. Največ priznanja so pri tej prireditvi dosegle obe narodni igri: „Tri sestre“ in „Prepirljiva sosed.“ Diletantje domačih krogov so z vso vnemo rešili svoje težke vloge prav dobro. Besedilo iger je lahko razumljivo ter je zelo ugodno in vzgojevalno uplivalo na poslušalce. Med gledalci smo opazili premalo moškega spola, premalo domačih fantov. Spominjam se, da so imeli svoječasno gorski fantje prav lep moški zbor in so se vedno radi zbirali k lepim vzgojevalnim prireditvam. Ali bi ne bilo mogoče, da se z vsestranskim skupnim delovanjem mlade moške pridobi ter jih zbere v moški. S tem se da tem prilika priučiti se ubranega petja, se jih vzgoji ter ubrani krčmarskega prepevanja, pitja in pretepanja! Po predstavi se je vršila prosta zabava v gostilni pri Klemenčiču, ter se razvila v ugodno razpoloženje vseh navzočih, čeravno je zunaj lilo kakor iz škafa, tako da so gostje morali nehote dalje časa ostati pri dobri haloški kepljici. Pri razhodu smo si obljubili. „Na svidenje ob enaki priliki!“

Politične vesti.

Narodni svet za Koroško. Tabor na Koroškem. Dne 15. avgusta se vrši v Sinčivasi manifestacijski tabor, kjer bo slovenski Koročan ob navzočnosti bratov iz Štajerske in Kranjske veličastno proglasil svojo neupogljivo voljo po združitvi z Jugoslavijo. Narodni svet za Koroško pozivlja zato vse, ki čutijo narodno, da pridejo ta dan v Sinčovas. Vsa društva naj se pripravljajo, da svečano nastopijo na taboru, kakoršnjega še ni bilo na Koroškem. Zastave telovadnih in drugih društev naj ponosno vihrajo in družijo rodne brate. Slovenska posem naj mogočno doni po naših tleh, ki so prepojena z žulji in krvjo naših najboljših mož. Vse naj takrat prešinja vseobjemajoča ljubezen posebno do naših koroških bratov, ki jim je bila dozdej usoda najbolj nemila. Na svidenje torej dne 15. avgusta v Sinčivasi! Odbor.

Razdelitev veleposestev. LDU. Belgrad, 1. avgusta. V ministrstvu za agrarno reformo se je imenovala strokovna komisija z nalogo, da izvede zakonito razdelitev veleposestev v Bosni in Hercegovini ter v delih Dalmacije.

Konec boljševičke vlade na Madžarskem. Vladajoči svet ljudskih poverjenikov je imel dne 1. avgusta izredno sejo, na kateri je poročal Bela Kun o političnem in vojaškem položaju, katerega je naslikal kot popolnoma brezupnega. Na zborovanju je vladala tolika razburjenost, da so se govori razločno slišali na ulico, kjer je množica v največji nervoznosti pričakovala izida posvetovanja. Nazadnje je Bela Kun objavil, da se je pod pritiskom strokovnih organizacij vlada svetov odločila, da odstopi. Vlado pa je prevzela čisto socialistična vlada pod predsedstvom Julija Beidla. Nova vlada je izjavila, da smatra za svojo prvo nalogo vzdržanje notranjega reda in uredbe obravnava z entento. Bela Kun pa se je preselil na Dunaj in bo bival v taborišču za internirance. Budimpešta je baje sprejela odstop sovjetske vlade s največjim mirom. Verjamemo.

Na Ogrskem je glasom poročil z dne 1. avgustom sovjetska vlada odstopila in se je sestavila nova socialistična vlada. Ministrski predsednik je Jul. Beidl.

Konec vojske. V četrtek se je sestal v elizejski palači francoski ministrski svet pod predsedstvom Poncareja. Ministrski svet je sprejel zakonski osnutek o oficijalni določitvi dne, kdaj so prenehale sovražnosti med Francijo in Nemčijo. V smislu osnutka bodo veljale sovražnosti kot ustavljene počenši od dne, ko bo v uradnem listu objavljena vest, da sta obe zbornici ratificirali mirovno pogodbo z Nemčijo, ne da bi se čakalo na sklep miru z drugimi državami, ki so bile s Francijo v vojnem stanju.

Minister dr. Poljak o agrarni reformi. V razgovoru z nekim časnikarjem je izjavil minister za agrarno reformo dr. Poljak, da je predložil regentu Aleksandru v odobrenje že tri definitivne uredbe agrarne reforme, ki jih regent te dni podpiše in izda. S prvo uredbo se uredi v glavnem vprašanje age in kmetskega zemljišča glede vpisa v zemljiške knjige v Bosni. To vprašanje je rešeno radikalno v korist kmetom. Nadalje je določen maksimum (najvišji obseg) za veleposestvo. Za sremsko in virovitiško županijo znaša 300 ha obdelanega zemljišča, za varaždinsko 75 ha.

Izročitev poslancev Kristana in Kejića. Ldu. Belgrad, 6. avgusta. Parlament je že prejel od pristojnih oblasti dopis za izročitev poslancev Kejića in Kristana.

Za izvoz vina mora imeti vsak, ki ga hoče izvoziti v Nemško-Avstrijo še posebno dovoljenje od dunajškega Waren-Verkehrsbureau za uvoz, ker ne puste drugače vina iz Lipnice naprej.

1000 milijard vojne odškodnine mora plačati Nemčija, kakor je sporočil nemški finančni minister državnim zbornici.

V Nemški Avstriji je izšla naredba, glasom katere se mora oddati tekom 4 tednov ves zlati denar državnim blagajnam, kateri še se nahaja v zasebni lasti.

Reka mednarodna? LDU. Curih, 6. avgusta. (ČTU.) Švicarska brzojavna informacija poroča iz Rima: Vrhovni svet aliirancev je oficijelno sprejel princip mednarodnosti Reke.

Pogoji za Bolgarsko so trdi. LDU. Curih, 5. avgusta. (ČTU.) V uvodnem članku naznanja „Temps“ zelo trde pogoje za Bolgarijo, posebno v teritorialnem pogledu in izjavlja, da to nikakor ne nasprotuje zahtevam o ravnotežju v vzhodni Evropi ali enajsti Wilsonovi točki, ki jamči tudi malim državam samoodlobo in neodvisnost. Mir se namreč ne sme zgraditi na temelju nekaznivosti zločina. Bolgarija mora izvršiti obnove in se pokoriti, ker je komisija, ki je bila določena za preiskavo bolgarskih grozovitosti v Macedoniji, podala za Bolgare uničujoče poročilo in zahtevala kaznovanje Bolgarov brez usmiljenja.

V času kongresov. LDU. Praga, 5. avgusta. (ČTU.) „Narodni Listy“ javljajo: Ka-